

[Waldorff]

har været beskæftiget ved det arbejde, der bliver konfliktramt. Det er det, Bent Hansen har kritiseret i et åbent brev den 11. januar 1983 til arbejdsdirektøren, hvor han siger, at det, ankenævnskendelsen i 1975 handlede om, var en konkret sag, som er fuldstændig parallel med det, der foregår i Esbjerg.

Jeg vil godt sandsynliggøre, at dette drejer sig om en politisk afgørelse og ikke om en saglig afgørelse ud fra en fortolkning af arbejdsløshedslovgivningen. Jeg er klar over, at direktoratet selvfølgelig ikke har godkendt det, men man har faktisk fra A-kassens side været i kontakt med og har fået accept, det vil sige mundtlig accept, af underdirektør Johannes Due af den fremgangsmåde, man havde valgt. Det har man netop fået ud fra den kendelse, der lå i 1975. Man kender disse sager; man ved, hvad det handler om.

Så vidt jeg er orienteret, skyldes den omgørelse, som senere er kommet fra arbejdsdirektøren, i virkeligheden pression fra arbejdsgiverne igennem det faglige udvalg under landsarbejdsnævnet, og det er efter denne pression, man har stoppet udbetalingerne til de havnearbejdere i Esbjerg, som ikke var omfattet af konflikten.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg skal medgive, at der for havnearbejderne er nogle særlige strukturproblemer, og derfor kan havnearbejderne rent beskæftigelsesmæssigt deles op i forskellige grupper, når man ser på denne situation.

For det første er der de havnearbejdere, der direkte var i arbejde ved konfliktens start. For det andet er der de havnearbejdere, der ved konfliktens start og senere deltager i mønstring uden at gå i arbejde. Der er reglen jo den, at i havne skal man enten møde til mønstring kl. 7 og kl. 10, eller også skal man i hvert fald møde til mønstring kl. 7 og måske kl. 10, hvis man har haft sent arbejde aftenen i forvejen. For det tredje er der den gruppe havnearbejdere, der ved konfliktens start og senere ikke deltager i mønstring og er fuldt ledige. Disse 3 grupper er omfattet af bestemmelsen om, at man ikke kan få dagpenge, når man er i konflikt, for enten er man i konflikt, eller også opfylder man ikke bestemmelsen om at deltage aktivt eller passivt i forbindelse med mønstringen.

Den rundskrivelse, som er sendt til A-kasserne fra arbejdsdirektoratet den 6. januar 1983, er ikke blevet til efter pres fra nogen som helst organisationer, men i et samarbejde og ved konsultationer mellem arbejdsdirektoratet og arbejdsministeriet, som er enige om den juridiske fortolkning af denne rundskrivelse.

Waldorff (VS):

Nu er det jo nok lidt tvivlsomt, hvor enig man er i arbejdsdirektoratet i denne fortolkning. Jeg siger for tredje gang, at Johannes Due faktisk gav en anden besked i første omgang til A-kassen i Esbjerg. Derefter skal Johannes Due forsvare den ændrede beslutning, man har truffet i arbejdsdirektoratet, hvor han udtaler til Børsen den 6. januar 1983, at han mener, det ligger inden for både lovens bogstav og lovens ånd, men måske nok mest inden for ånden. Det viser noget om, at dette i virkeligheden er en fortolkning, og jeg mener, at alt taler for, at det også er en politisk fortolkning, som skal bruges til at knække havnearbejderne.

Jeg vil godt nævne, at dette ikke handler om, at der er særlige strukturproblemer i havnen. Det handler konkret om, at de folk, som nedlagde arbejdet, klart ikke har fået arbejdsløshedsunderstøttelse, men de folk, der ikke var mønstret til noget arbejde, fik udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse, og det er lige præcis det, de har krav på efter den ankenævnskendelse, som faldt i 1975.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg forstår, at hr. Waldorff og jeg i hvert fald er enige om, at de, der arbejdede, dengang konflikten brød ud, ikke kan få arbejdsløshedsdagpenge. Der er altså noget særligt ved havnearbejdernes arbejdsforhold, som gør, at havnearbejdere skal møde til mønstring mindst 1 eller 2 gange om dagen. Det gør, at man må fortolke reglen således, at hvis ikke havnearbejderne opfylder pligten til rent positivt at komme til mønstring, så opfylder de ikke betingelsen, og derfor er de altså omfattet af reglen, således at de ikke kan få dagpenge. Det er ikke en politisk fortolkning, det er en juridisk fortolkning.

Hermed sluttede spørgsmålet.